

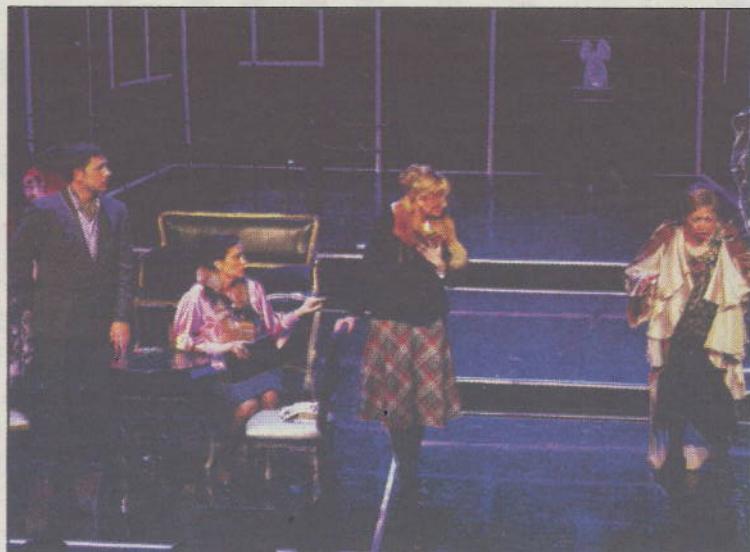
„Telefon“, „Medijum“ Đankarla Menotija, koprodukcija zemunske opere i teatra Madlenianum i zagrebačke Opere b.b.

Pohvala skladnosti

Zorica Kojić**OPERA**

Izuzetni glasovi, delikatna no i te kako vrcava gluma, fascinantna scenografija i ukušno erotizovan kostim, iskusni te u stvar više nego upućeni maestro s pedigreom, oživotvorujuća režija preko svega što u svakom času radi iz sve snage najzad - sve su to utisci što se roje praktično od momenta početka aktuelne Madlenianumove dvostrukе operske večeri na temu dve „američke“ opere Đankarla Menotija - „Telefon“ i „Medijum“, a sve u koprodukciji ove kuće sa zagrebačkom Operom b.b.

I još, zagrebački pevački skup, koji u Beogradu nastupa uz orkestar Madlenianuma, ali i uz svog matičnog di-

Medijum

rigenta Vladimira Kranjčevića, čitavim svojim pregnućem emanira pohvalu skladnosti jednog idealnog ansambla, pohvalu uzajamnoj razgovetnosti potom, suptilnosti u sred bujnosti, neukrotive histrionske gipkosti i raskoši u službi precizno osenčenih areala uloga.

Ako ste se još i slatko nasmejali tokom Menotijevog, jedva četvrt sata zvjećeg, „Telefona“ sa brilljantima Lidjom Horvat Dunjko kao Lusi i Ronaldom Brausom kao Benom, u mini-skeću na temu pomagala modernih žena koja, udružena sa pričljivošću i kačiperstvom, upravo ne ometaju nego baš pospešuju ljubav ukoliko je ova iskrena, onda je već sledeći „Medijum“ mogao da vas zaledi zlo-

kobnošću svog libreta, razmahnutog fascinantnim scenografskim rešenjima i punočom pevačkog ansambla, koji je uz umetnike iz prethodne jednočinke uključivao još ovde Dianu Hilje, Blanku Tkaličić Breglec, glas Antonije Dunjko i pre svih, Zlatomiru Nikolovu kao Madam Floru, opsednutu ličnim sablastima i napokon vinovnicom pravog zločina - sve sa upečatljivošću opojno sugestivnom.

Plus nezaboravne male epizode, poput onog plesa marionete iz uloge nemog mladića Tobija.

Gizdavo, nadahnuto, skupoceno i pristupačno, zabavno ali sa oštricom. Čini se kao istinski seriozni hit.

Telefon